

ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୪

ଶୁଭପଲ୍ଲବ

ଝଟାଣ ସଂସ୍କରଣ

୫୮ଶ ସଂସ୍କରଣ • ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୪

୨୦୧୮ ନବବର୍ଷ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ କିଛି ଗଳ୍ପ, ପ୍ରବନ୍ଧ ଏବଂ କବିତାକୁ ନେଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଏହି ପତ୍ରିକାଟିର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାର ନାମ “ଶୁଭପଲ୍ଲବ”କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ପତ୍ରିକାଟିର ପୁନଃନାମକରଣ କରିଥିଲେ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭାଗିରଥୀ ନନ୍ଦଶର୍ମା ମହୋଦୟ ।

ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାପାଇଁ ଯୁ-ଟ୍ୟୁବ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ । ଏହାଛଡ଼ା ଆମର ୱେବ୍ ପୋର୍ଟାଲ୍ ଓଡ଼ିଆ ସମେତ ଇଂରାଜୀ, ସଂସ୍କୃତ, ହିନ୍ଦୀ, ପଞ୍ଜାବୀ, ତେଲୁଗୁ ଓ ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ, ଯେଉଁଥିରେ ବାହାର ଅନେକ ନୂଆ ନୂଆ ଲେଖକଲେଖିକା ଆମ ପରିବାର ସହ ଯୋଡ଼ିହେଲେଣି । ଏହି ବର୍ଷ ଆଗକୁ ଆହୁରି ବଢ଼ିବାର ଆଶା ରଖୁଛୁ ।

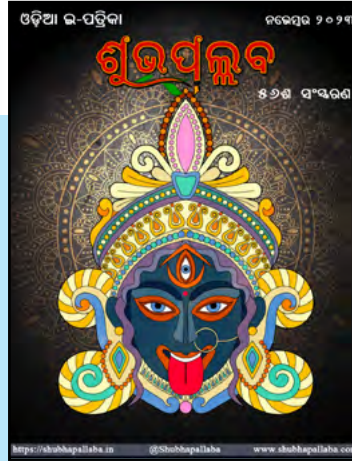
Scan to Install
Shubhapallaba APP

ଯୋଗାଯୋଗ:

Mobile: +91 7008899643

E-Mail: shubhapallaba@gmail.com

Website: <https://shubhapallaba.in>

- ୫୬ଶ ସଂସ୍କରଣ
- ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୩

ସଂପାଦନା: ସଂଗ୍ରାମ କେଶରୀ ସେନାପତି
ଅଳଂକରଣ: ସମ୍ବିତ ଦାସ

୨୦୨୩ ମସିହାର ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଶୁଭପଲ୍ଲବ ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକାର ୫୬ତମ ସଂସ୍କରଣ, ଯେଉଁଥିରେ ଗପ, କବିତା, ଭଜନ, ଜୀବନୀ ଆଦି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣଟି ଏବେ ଶୁଭପଲ୍ଲବ ୱେବ୍‌ସାଇଟ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ ।

ସମ୍ପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ସଂଗ୍ରାମ ସେନାପତି
(ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା/ସମ୍ପାଦକ)

ସଂଗ୍ରାମ କେଶରୀ ସେନାପତି ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚକିପତ୍ରିଆର ଜଣେ ନିୟମିତ ଲେଖକ । ସେ ଓଡ଼ିଆ ତଥା ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖି ଓ ପତ୍ରିକାଙ୍କୁ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ତଥା ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ, ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ, ଖାଦ୍ୟପେୟ, ମନ୍ଦିର, ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା, ରୀତିନୀତି ଆଦିକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିଥାନ୍ତି ।

ତାପସ ରଞ୍ଜନ
(ସମ୍ପାଦକ)

ତାପସ ରଞ୍ଜନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗପ ଓ କବିତା ରଚନା କରିବା ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ତଥା ଇଂରାଜୀ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବାରେ ରୁଚି ରଖନ୍ତି । ଏଥିସହିତ ସେ ଅନେକ ପୁସ୍ତକର ସମ୍ପାଦନା କରିଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ଯାଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କ ରଚିତ କିଛି କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି ।

ସମ୍ବିତ ଦାସ
(ଅଳଂକରଣ)

ସମ୍ବିତ ଦାସ ପେଶାରେ ଜଣେ ଗ୍ରାଫିକ୍ ଡିଜାଇନର୍, ଯିଏକି ଏବେ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥାନ ତଥା ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଚିତ୍ର କରିବା ସହିତ ଶୁଭପଲ୍ଲବ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକର କଭର୍ ପଟୋ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅନେକ ଚିତ୍ର ମୁଦ୍ରା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି, ଯଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଲୋକ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଲେଖା ପଠାଇବାର ନିୟମ:

ଶୁଭପଲ୍ଲବ ଏବେ ମାସିକ ପତ୍ରିକା ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି । ଆଗାମୀ ସଂସ୍କରଣ ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ ତାପସ ରଞ୍ଜନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା **କିଛି ବଛାଲେଖା ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ** ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଆମର ୱେବ୍‌ସାଇଟ୍‌ରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ୧ ତାରିଖରେ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ **୧୦ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଆସନ୍ତା ମାସ ପାଇଁ ଲେଖା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ** ।

ସମ୍ପାଦକୀଷ୍ଟ

ପିଲାଦିନେ ସ୍କୁଲରେ ସାର୍ ଆମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ, “ତମକୁ କେଉଁ ରତ୍ନ ଭଲ ଲାଗେ?” ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମୋ ପାଇଁ ସମୟ ନେଇକି ବଦଳୁଥିଲା, ଯେଉଁ ରତ୍ନ ଆସିବାର ଥିଲା, ମୋର ସେହି ରତ୍ନ ହିଁ ଉତ୍ତର ଥିଲା । କାରଣ ଆମେ ପାଖରେ ଥିବା ଜିନିଷକୁ ହତାଦର କରୁ ନିଶ୍ଚିତ । ଏବେ ବି ମୋର ଉତ୍ତର ହୁଏତ ସମାନ ହେଇପାରେ, କାରଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ରତ୍ନରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫଳ ଦେଉଛି; ତଥାପି ଏବେ ଶୀତ ରତ୍ନ ଚାଲିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ରତ୍ନଟି ମୋର ଏବେ ପସନ୍ଦ । ଶୀତ ଦିନିଆ ଘୋଡ଼ିହୋଇ ଥୁରୁଥୁରୁ ହୋଇ ଗଲାବେଳେ ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ପିଲାଦିନର ଦୃଶ୍ୟ; ବିଲରେ କ୍ରିକେଟ୍ ଖେଳିବା ହେଉ ବା କେଉଁଠି ନିଆଁଟିକେ ଜାଳି ନିଆଁ ପୁଲିବା ହେଉ ।

ନିଆଁ ପୁଲିବା କଥାରୁ ମନେ ପଡ଼ିଲା, ଆଗରୁ ଏହାକୁ ଗରିବ ମାନଙ୍କର ସାହାରା ବୋଲି ଆମେ ଭାବୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଉତ୍ସବରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ତ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ରିସୋର୍ଟରେ ବନ୍ଦୁଫାନ୍ଦାର୍ ନାମରେ ଏମିତି ନିଆଁ ଜାଳିକି ଲୋକେ ସେକି ହେଉଛନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ କ’ଣ? ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ ଆସିବ ଫଳରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛଦିତ ପ୍ରଥାରେ ପରିଣତ ହେଇଗଲା ଆଉ ଲୋକେ ନିଜର ଫଟୋ ଓ ଭିଡ଼ିଓ ପାଇଁ ଏମିତି ଆନ୍ଦୋଳନ କଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୁଯୋଗ ନାହିଁ, ରିସୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଦେଲେ ।

ଜାନୁଆରୀରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦପୁରୁଷ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏହି ଅବସରରେ ନୂତନ ବର୍ଷର ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହିତ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ସଭିଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ।
ଜୟ ଶ୍ରୀରାମ,
ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ !!!

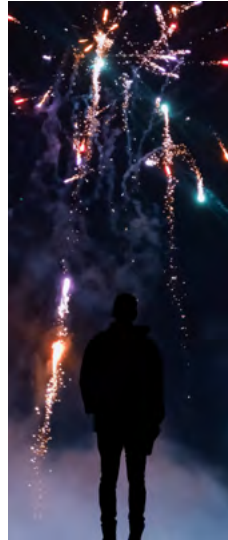
୦୩
ସମ୍ପାଦକୀୟ
ସଂଗ୍ରାମ ସେନାପତି

୦୪
ସ୍ୱାଗତ ନବବର୍ଷ
ମମତା ସାହୁ

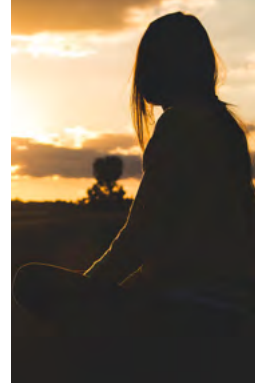
୦୬
ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା
ଶାଶ୍ୱତୀ ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

୦୭
ସ୍ୱାଗତ ନବବର୍ଷ
ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି

୦୮
ଏଇ ତ ଜୀବନ
ଶ୍ୱେତା ସୁମନ ନାଥ

ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...

ଚାରୁଲତା
ଶୁଭେନ୍ଦୁ ମେହେର

୧୦

ସୁକନ୍ୟା
ଚିତ୍ତନ ପଣ୍ଡା

୧୨

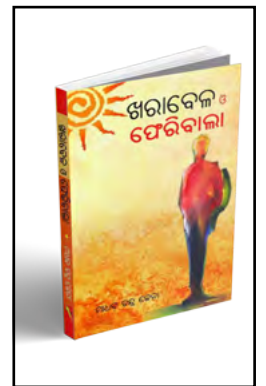
ତୁମେ ଆସିଥିଲ
ଆଦ୍ୟାଶା ପଣ୍ଡା

୧୪

ଜୀବନ ସାରଥୀ
ଶ୍ରୀତମ ରଣା

୧୫

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା
ଖରାବେଳ ଓ ଫେରିବାଲା

୧୬

ସ୍ବାଗତ ନବ ବର୍ଷ

ନବ ବରଷର ଆଗମନେ ଆଜି
ହେଉ ଶୁଭ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ
ସ୍ବାଗତ ତୁମକୁ ହେ ନବବରଷ
ମଙ୍ଗଳେ ମଙ୍ଗଳ ମୟ ॥

ସଞ୍ଚାରୁ ମନରେ ନୂତନ ଭାବନା
ମନରେ ଭରୁ ଉଲ୍ଲାସ
ଭୁଲି ପରାପର ସତତ ଖତର
ସର୍ବ ଓଠେ ରହୁ ହସ ॥

ମିଳିମିଶି ଆସ ଶପଥ କରିବା
ରଖିବା ମନେ ଏ କଥା
କାହାରି ଜୀବନେ ଦେବା ନାହିଁ ଦୁଃଖ
ମନରେ ନ ଦେବା ବ୍ୟଥା ॥

ବିଗତ ବର୍ଷର ଦୁଃଖ ଯାତନାକୁ
ମନରୁ ଯେ ପୋଛି ଦେବା
ସରସ ସୁନ୍ଦର ନୂତନ ଜୀବନ
ପୁଣି ଆମେ ଆରମ୍ଭିବା ॥

ହେ ନବ ବରଷ ତୁମ ଆଗମନେ
ବାଜେ ଶୁଭ ଶଙ୍ଖ ଧ୍ବନୀ
ଏ ଧରା ଧାମରେ ଅମୃତ ପରଷ
ତୁମେ ଦେଇଯାଅ ବୁଣି ॥

ଦିନ ସରିଗଲା ମାସ ଗଢ଼ିଗଲା
ବର୍ଷଟିଏ ବିତିଗଲା
କେତେ ଯେ ଘଟଣା ଅଘଟଣ ମାନ
ସ୍ମୃତି ହୋଇ ରହିଗଲା ॥

ନୂଆଁ ବରଷରେ ନୂଆଁ ଉଦ୍ଘାଟନା
ନୂଆଁ ଆଶା ଅସୁମାରି
ଭରିଦେଉ ପ୍ରାଣେ ଜୀବେ ଦୟା କ୍ଷମା
ପ୍ରିତି ହୃଦେ ଅନୁସରି ॥

ମମତା ସାହୁ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାରର କବିତା ରଚନା
କରନ୍ତି । ଶୁଭପଲ୍ଲବ
ସମେତ ଅନେକ
ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କ
କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇ ଆସୁଅଛି ।

ନୂଆ ବରଷର ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା

ଉଷାଙ୍କର ନାଲି ଓଡ଼ଣୀରେ ଆଜି
ସଜେଇ ହୋଇଛି ଧରା
ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷାରେ ପାଛୋଟି ଆଣିବ
ନୂଆ ବରଷକୁ ପରା ॥

ଥୁରିଥୁରି ପାଦେ କିଏ ସେ ଆସୁଛି
ବଣ, ବିଲ, ନଦୀ ତେଇ,
ପକ୍ଷୀର କାକଳି ଶୁଭିଲାଣି ଦୂରେ
ମେଦିନୀ ଉଠୁଛି ଟେକ ॥

ଭୋଜିଭାତ ପିଠାପଣାର ବାସନା
ଚହଟି ଗଲାଣି ଘରେ
ହସଖୁସି ମଜା ମଉଜର ତାଳେ
କେତେ ସପନ ଆଖିରେ ଭରେ ॥

ନୂଆ ବେଶେ ସିନା ଗୋଡ଼ ବଢ଼ାଇଛି
କାଲି କି ପୁରୁଣା ହେବ
“ବିଧିର ବିଧାନ” ନୀତିରେ ସିଏଲୋ
ନିଶ୍ଚେ ଅପସରି ଯିବ ॥

ଶୁଣଲୋ ସଙ୍ଗାତ ! ଶୁଣଲୋ ବଉଳ !
କୋଉଠି ଅଛଲୋ କିଏ
ରାଗିବନି ଜମା ନୂଆ ବରଷରେ
କହୁଅଛି ଢଗଟିଏ ॥

ଘର କରିଥିଲି ପାହାଡ଼ ଉପରେ
ପବନ ଉଡ଼େଇ ନେଲା
ତୁମ ପରି ବନ୍ଧୁ ପାଇଥିଲି ବୋଲି
ଝୁରି ଝୁରି ଦିନ ଗଲା ॥ (ଲୋକପ୍ରଚଳିତ)

ପାହିଲାଣି ରାତି ରାବିଲାଣି କାଉ
ନୂଆ ଆଳୁଅକୁ ଦେଖ,
ଶପଥ ନିଅରେ ରାଗ ହିଂସା ଛାଡ଼ି
ରଖିବା ଦେଶର ଟେକ ॥

ଶାଶ୍ୱତୀ ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଛିତ୍ର ରମାଦେବୀ
ମହିଳା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର +୩ର
ଛାତ୍ରୀ । କଳା ବିଭାଗର ଛାତ୍ରୀ
ଭାବରେ କବିତା ଲେଖିବାରେ
ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ରୁଚି ରହିଛି ।

ସ୍ବାଗତ ନବ ବର୍ଷ

ଟିକେ ନିଆରା ଛୁଆଁ ଓ ସ୍ବର୍ଗ
ଶୀତ ଦିଏ ବସେ ମିତ
ଶୀତ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହି ରତୁ
ଛପି ଛପି ଆସେ ହେମନ୍ତ
ରୁଗ୍ମ ମନ ବେଗମତୀ ନଈ ହୋଇ
ଶୀତରେ ଯେମିତି ଜୀବନ୍ତ
ଓଡ଼ିଶୀ ଲାଗି ହୋଇ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନ ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ
ବର୍ଷାରେ ଖରାରେ ଛତା ପରି
କମଳ ଚାନ୍ଦର ଆଦର ବହୁତ
ଉଷ୍ମ ପାଇବାକୁ ଧୂନି ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ
ଗହଳିର ରୂପ ଅବପାତ
ନିଧି ବୁଢ଼ା ଥୁରୁ ଥୁରୁ ହାତେ
କହି କହି ରଖ ଜଗନ୍ନାଥ
ମନ ଓ ହୃଦୟେ ପାଏ ଉଷ୍ମତା ବହୁତ
କୁହୁଡ଼ି କାକର ପରି ଶବ୍ଦ ଅନେଶତ
କବି ଓ ଗାନ୍ଧିକ ଶବ୍ଦ ଗୋଟାଇ ବହୁତ
ଭେଟିଦିଏ ଆଲୋକର ପଥ
ବୁଝିବାକୁ ଲୋଡ଼ା ଯେଉଁ ମନ ମୁନ ଚୈତନ୍ୟ
ଆଣିଦିଏ ହେମନ୍ତର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଶୀତ
ମାଘର ବାୟୁଆ ଶୀତରେ ଗାଁରେ ଜାଡ଼
ସହରଟା ଶୂନଶାନ୍ତ ଚାରିଆଡ଼
ନେତି ଆଇ ଭାଙ୍ଗୁଛି ମୁଢ଼ି ଉଷୁଡ଼ା ଖଇ
ତୁଲି ନିଆଁ ଧାସେ ତା ମୁହଁର ଦ୍ରବିମା ରେଖାସବୁ
ଆଇନାକୁ ଧୋକା ଦେଇ ନଥାଏ କୁଞ୍ଚିତ
ବୋଲୁଥାଏ ମାଣିକ ଗଉଡୁଣୀ ଗୀତ
ସକାଳ ପାହିଲେ ନିଜେ ମାଣିକ ପରି
ପସରା ଧରି ହାରେ ହାରେ ତାଙ୍କେ
ମୁଢ଼ି ନେବ ମୁଢ଼ି ଶୀତ ଯିବ ଛାଡ଼ି
ତା' ରଡ଼ିରେ ଚାନ୍ଦର ତଳ ଶୀତ ଅପହୃତ
ଶୀତ ସକାଳର ମୁଢ଼ି ପସରାରେ
ବୁଢ଼ୀ ପରି କେତେ କାର ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ

ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର
କବିତା ରଚନା କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ରଚିତ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ
ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନିତ ହେବା
ସହିତ ଅନେକ ପାଠକୀୟ
ଆଦୃତି ଲାଭ କରିଛି ।

ଶ୍ୱେତା ସୁମନ ନାଥ ଜଣେ
ଯୁବ ଲେଖିକା ଭାବରେ
ଅନେକ କବିତା ରଚନା
କରିଛନ୍ତି । ଶୁଭପଲ୍ଲବରେ
ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କବିତା ।

ଏଇ ତ ଆମ ଜୀବନ

ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଘଟିଯାଏ ଯାହା
ଅନୁଭୂତି ପରି ରହି
ଜାଣେନାହିଁ ମୁହଁ କିପରି କହିବି
ଅନ୍ତ ଯେ ତାହାର କାହିଁ ।

ଏମିତି ବି ଆସେ ଜୀବନର ମୋଡ଼
ଭୁଲିହୁଏ ନାହିଁ କେବେ
ସେହି ମୋଡ଼ରେ ଯେ ଚାଲିବାକୁ ହୁଏ
ଭାବୁଥାଏ ଯେବେ ଯେବେ ।

କାହିଁ ବା ବନ୍ଧୁ କାହିଁ ବା ସାଥୀ
ରହେନାହିଁ ଚିରଦିନ
ସମ୍ପର୍କ ଯେ କାହିଁ ଗଢ଼ିଦେଇଥାଏ
ଝରିହୁଏ ଖାଲି ମନ ।

ଲାଗେ କାହିଁ ଆଜି ଜୀବନ ତ ଏଇ
କ୍ଷୁଦ୍ର ଏକ ବାଲିଘର
ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଥାଇ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ
କେଡ଼େ ଯେ ତାହା ସୁନ୍ଦର ।

ପଡ଼ିଅଛି ବାକି କେତେ ଯେ ଆଶା
ଜୀବନ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ନେଇ
ସଫଳର ସେହି ପ୍ରଥମ ପାହାଚେ
ଅଛି ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ।

ଜାଣିନି ଆଜି ମୁଁ ଛୋଟ କି ବଡ଼
ଚାଲେ ଜଗତ ସାଥରେ
ସେହି ଚଳାପଥେ ଅଟକି ନଯାଏ
ଆସୁ ଯେତେ କଷ୍ଟ ମନରେ ।

କହେ ମୋ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦିଅ ମୋତେ ଶକ୍ତି
ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ
ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ ସାଥେ ରହିଥାଅ
ଆଉ କିଛି ମାରୁନାହିଁ ।

ସମୟ ତ ଏକ ରେଳଗାଡ଼ି ପରି
ରହେନାହିଁ କାହା ପାଇଁ
ବୁଝେ ନାହିଁ କିଛି ସେହି ସମୟ ଯେ
ଚାଲିଯାଏ କେଡ଼େ ସେହି ।

ଘଟିଥାଏ କିଛି ଏହି ଜୀବନେ
କହି ହୁଏ ନାହିଁ କିଛି
ଲେଖୁଥିଲେ ପଛେ ଦିନ ସରିବନି
ଅଭୁଳା ସ୍ମୃତି ହୋଇ ରହିଛି ।

ଖଣ୍ଡେ କାଗଜରେ ଲେଖୁହୁଏ ନାହିଁ
ଶୁଣ ହେ ଜଗତ ଜନ
ଆଉ ଜାଣିନାହିଁ କଅଣ ଲେଖିବି
ଏଇ ତ ଆମ ଜୀବନ ।

ଚାରୁଲତା

ନିଦ୍ରିତ ସ୍ୱପ୍ନର ଆରପାରିରେ
ସିନ୍ଦୂରା ଫାଟିଲା
ରକ୍ତିମ ଆଭାର ଆଲୋକରେ
ଆଲୋକିତ ହେଲା
ମୋ ଶୂନ୍ୟ ଦେବତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଟୀର ।

ଶ୍ୟାମଳ ପତ୍ରରାଜି ଆଉ
ଗହଳ ବନର ଛାଇ !
ଶୁନ୍‌ଶାନ୍ ଇଲାକା,
ଶୀତଳ ସମୀରଣରେ
କୋଇଲିର ବିଭୋର ପଣରେ
ଝଙ୍କମକ୍ ଦିଶୁଛି ଚାରୁଲତା ।

ଚାରୁଲତା... ଅଳସୀ ନଈ ଟିଏ...
ନା କୋମଳ କଇଁଟିଏ...
ସନ୍ଦିହାନ ହେଲି !!

ସନ୍ଦେହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ
ବେଖାତିର କରି,
ଚିମୁଟାଏ ପରିଚୟ ଭିତରେ
ଖୋଜି ବୁଲିଲି
ସେ ଅଚିହ୍ନା ସମ୍ପର୍କର ପରିଚୟ ।

ଅନେକ ଭାବିଲି... ବେସ୍ ଖୋଜିଲି...
ସନ୍ଦେହ ଭିତରର ସୁନ୍ଦରତା
ଆଉ,
ଅବିଶ୍ୱାସରୁ ଆନ୍ତରିକତାର
ପରିସୀମାକୁ କସିଲି
ହୃଦୟର କସଟି ପଥରରେ ।

ପାଗଳ ପଣର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାନଙ୍କ ସହ
ସାଲିସ କରୁ କରୁ

ଶୁଭେନ୍ଦୁ ମେହେରା ଜଣେ
କବି ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ଅନେକ ଗପ ଓ
କବିତା ଆଦି ରଚନା
କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ କଳାମରୁ
ବାହାରିଥିବା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ
ପୂର୍ବରୁ ଶୁଭପଲ୍ଲବରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ପାଠକୀୟ
ଆଦୃତି ପାଇଛି ।

ପାଇନି ଉତ୍ତର, ହେଲେ
ଝୁଣ୍ଟି ଅନେକ ଥର ।
ତଥାପି...

କେବେ ଖୋଜିନି ବାଟ ଫେରିବାର ॥

ତା' ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁନି ମୋ
ଛନ୍ଦ ବୀଣାର ସ୍ଵର,
ମୁଁ କିନ୍ତୁ,
ଅଜାଣତରେ ଶୁଣିଛି
ତା' ହୃଦୟର ଅମୃତ ଝଙ୍କାର
ଆଉ ତୋଳିଛି
ସମୁଦ୍ର ବାଲିରେ ପ୍ରେମର ନଅର ।

ଚାରୁଲତା...
ଲାଜେଇ ଯାଏ, ଲାଜକୁଳୀ ଲହ ପରି,
ଫୁଲେଇ ହୁଏ
ଫୁଲେଇ ଫଗୁଣ ପରି ।
ରୁଷିଯାଏ, କଳା ଘୁମୁର ମେଘ ପରି
ହସିଦିଏ, କୁଆଁର ପୁନେଇଁ ଜହ୍ନ ପରି ॥

ନିଃଶବ୍ଦ ରାତିର ଛାତି ଚିରି
ଶୁଭ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଲୋକେ
ଉଭାସିତ ହୁଏ ।
ଉଡ଼ିଲିତ ବାହୁରେ
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆସେ !

ହୃଦୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଉରଣେ
ସ୍ନିଗ୍ଧ ଗୋଲାପର ମଧୁର ମହକ ନେଇ
ବୁଣିଦିଏ ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ସ୍ଵପ୍ନ ।
ଭିଜା ମାଟିର ବାମ୍ବାରେ
ବାମ୍ବାୟିତ କରେ ନିଷ୍ଠୁର ହୃଦୟ,
ଆଉ,
ମଧୁର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ
ତେଣା ଝାଡ଼ି ନେଇଯାଏ
ଅନ୍ଧାରୀ ବିଦାୟ ॥

ଲାରିପାଲିର ସୁକନ୍ୟା

ଚିକ୍କନ ପଣ୍ଡା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗପ ଓ କବିତା
ଆଦି ରଚନା କରନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ
ତାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଭପଲ୍ଲବ
ତଥା ଶୁଭୋଦୟ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହା
ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ
ସ୍ଥାନିତ ହେବା ସହିତ ପାଠକୀୟ
ଆଦୃତି ଲାଭ କରିଛି ।

ଲାରିପାଲିର ତୁ ସୁନା ନାକି ଝିଅ
ଧରିତ୍ରୀ ରାଣୀ ବନ୍ଧରେ ଜନମ ତୋ'ର
ହେଇପାରୁ ତୁ କାହା ପାପ ଗର୍ଭର ବୋଝ,
ଅବା, କୁସଂସ୍କାର ମାନସିକତାର ନିଦର୍ଶନ ।
ହେଲେ ଆଜି ପୁଣିଥରେ
ନାରୀ ନିର୍ଯାତନାର ଆଉ ଏକ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖିଲି...

ଯେଉଁଥିରେ ଲେଖା ଅଛି
ମାଆ ବି ରାକ୍ଷସୀ ପାଲଟି ପାରେ,
କ'ଣ ଶିଶୁର ଜୀବନ ନେଇପାରେ ।

ପୁରୁଷର ଅହମିକାରେ ଜଳିପୋଡ଼ି
ନିଜ ମାତୃତ୍ବକୁ ବଳି ଦେଇପାରେ,
ଦୁନିଆକୁ ଜାଣି ନଥିବା
କ'ଣ ଶିଶୁକୁ ବି ଧୋକା ଦେଇପାରେ,
କେମିତି ବଞ୍ଚିବୁ ତୁ ଏ ସମାଜରେ
ଶିଶୁ ହତ୍ୟାର କଳା ଟୀକା ପିନ୍ଧି?
ନିଜ ଲୁହରେ
ନିଜେ ଜଳିପୋଡ଼ି ଛାରଖାର ହେଇ ଯିବୁ
ଜୀଇଁଥିବା ଯାଏ ପିଇ ଚାଲିଥିବୁ ଲାଞ୍ଜନା
ଆଉ ପ୍ରବଞ୍ଚନାର ବୁନ୍ଦା ବୁନ୍ଦା ବିଷ ॥

ତୁମେ ଆସିଥିଲ

ତୁମେ ଆସିଥିଲ
ଏକ ଶାନ୍ତ ପବନ ହେଇ
ଆଉ ପଶିଥିଲ ମୋ ହୃଦୟକୁ
ମନର ଝରକା ଦେଇ ।

ସେଦିନ ହୁଏତ ବର୍ଷା ନଥିଲା
ହେଲେ ଭିଜିଥିଲା ମୋ ମନ
ପ୍ରେମର ବର୍ଷାରେ

ସେଦିନ ହୁଏତ ହୋଲି ନଥିଲା
ହେଲେ ଲାଗିଥିଲା ପ୍ରେମର ରଙ୍ଗ
ଏ ତରୁଣ ଡରଳ ବୟସରେ

ଆଉ ଖେଳିଯାଇଥିଲା ସ୍ବର୍ଗର ସୁଷମା
ଏଇ ସ୍ବପ୍ନପ୍ରବଣ ମନରେ ॥

କିନ୍ତୁ ଆଜି ତମେ ଚାଲିଗଲ
ମନରେ ଭରିଦେଇ
ଗଭୀର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆଉ କ୍ଷତ

ଆଜି ଆସୁଛି ବସନ୍ତ ଋତୁ
ହେଲେ ପୁରୁଣାହିଁ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ ଫୁଲ
ମୋ ମନ ବଗିଚାରେ
ଆଜିବି ପୃଥିବୀ ଘୁରୁଛି ନିଜ ଚାରିପାଖେ
ହେଲେ କମିନାହିଁ ମୋ ମନର ଅନ୍ଧକାର ॥

ଆଜି ମୁଁ ସେ କ୍ଷତକୁ ପଚାରୁଛି
ମୁଁ କେବେ ବେଶି ଖୁସି ଥିଲି?
ତୁମେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ନା
ତୁମ ଉପସ୍ଥିତିରେ !!

ଆଦ୍ୟାଶା ପଣ୍ଡା ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ଗପ, କବିତା
ଆଦି ରଚନା କରନ୍ତି ।

ଜୀବନ ସାରଥୀ

କାଳଭରା ଯେବେ ବରଷା ଆସିଲେ
ରଖୁନି ଏ ସେ ମୋତେ ପଣତ ତଳେ ।
ନ ମାନି ଯେବେ ମୁଁ ଅଝଟ ହେଲେ
ସ୍ନେହ ଭରା କଥା କହି ବୁଝାଇ ଦେଲେ ।
ଧୀରେ ଧୀରେ ମୁଁ ବୟସ ସିଢ଼ି ଚଢ଼ିଲି
ତାଙ୍କ ତ୍ୟାଗକୁ ଅବା ପାସୋରି ଦେଲି ।
ଭଜ ପଦେ ଆଜି ମୁଁ ଅଧିକାରୀ
ସବୁ ଦୟା ପରା ଅଟେ ତାଙ୍କରି ।
ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ଅଟନ୍ତି ରଥ
ସେ ପରା ମୋ ରଥର ସାରଥୀ ।
ବହୁ ଦୁରୁ ଯେ ମାଡ଼ି ଆସେ ବିପତ୍ତି
ଦେଖେ ବିଜେ ରଥରେ ମୋ ମାଆଟି ।
ମୋ ଜୀବନ ରଥର ମୋ ମାଆ ସାରଥୀ
ଛୁଇଁବାକୁ ତରେ ମୋତେ ବରଷା ତାତି ।
ହାରେନାହିଁ ମୁଁ ଜୀବନ ପଥେ
ଅଛି ମୋ ମାଆ ମୋ' ସାଥେ ।

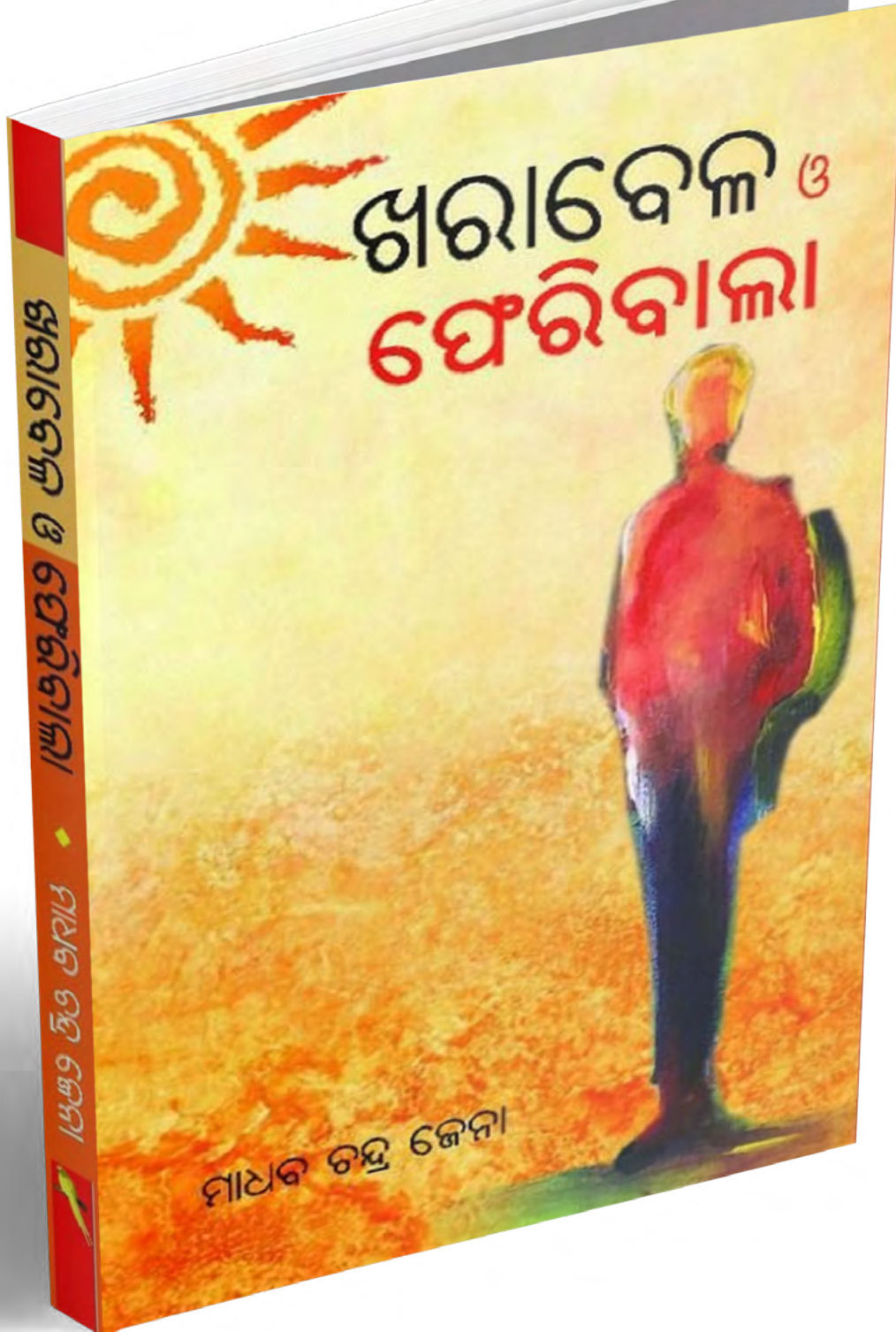

ଶ୍ରୀତମ ରଣାଙ୍କ ଘର ଓଡ଼ିଶାର
ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲାର ଆଠମଲ୍ଲିକ ଛିଡ଼
ଓଡ଼ିଶାଞ୍ଚା ଠାରେ । ସେ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗପ,
କବିତା ଆଦି ରଚନା କରନ୍ତି ।
ତାଙ୍କ ରଚନାଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ
ଶୁଭପଲ୍ଲବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି

ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ:

ପୁସ୍ତକ - ଖରାବେଳ ଓ ଫେରିବାଲା,
ଲେଖକ: ମାଧବ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା,
ପ୍ରକାଶକ - ପକ୍ଷୀଘର, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା
ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ - ୨୦୨୩ ।

ଲେଖକ ପରିଚୟ:

ମାଧବ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା ୧୦ ଜୁନ୍ ୧୯୮୦ରେ ଓଡ଼ିଶାର ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଯିଏ ଓମ୍ କୃଷ୍ଣ କଳା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଓଡ଼ିଆ, ହିନ୍ଦୀ ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ସାହିତ୍ୟ କୃତି ରଚନା କରି ପାଠକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱରା ଆଦୃତ ହେଇଛନ୍ତି । ଏହି ବହୁମୁଖୀ ଲେଖକଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବହି ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି “ଆଲୋକ”, “ବର୍ଷା”, “ଖରାବେଳ ଓ ଫେରିବାଲା”, ଓଡ଼ିଆରେ ଏବଂ “ଗଡ଼ ଆଣ୍ଡ ଘୋଷ୍ଟ”, “ବ୍ଲୁକ ଆଣ୍ଡ ଅଦର୍ଶ” ଏବଂ “ଲେଟ ମି ଗୋ ଟୁ ହେଲ” ଇଂରାଜୀରେ ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ତାଙ୍କ ଲେଖା ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଲଣ୍ଡନ ଗ୍ରିପ୍, ମ୍ୟୁଜ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ରିଭ୍ୟୁ, ଟ୍ୟାଲେଞ୍ଜ, ଫେନୋମେନାଲ ଲିଟରେଚର, ଏବଂ ଦି ଭର୍ବାଲ୍ ଆର୍ଟ ଭଳି ସମ୍ମାନଜନକ ଇଂରାଜୀ ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସାମ୍ବାହିକ, ଆଇନା, ସମାଜ ଭଳି ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଜେନାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର, ଓଲି, ଏବଂ ଟେଲର ପ୍ରାକ୍ରିୟ ଇତ୍ୟାଦି ବିଶ୍ୱ ଖ୍ୟାତିସମ୍ପନ୍ନ ପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ ମୂଳକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା:

ମଧ୍ୟବ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନାଙ୍କ “ଖରାବେଳ ଓ ଫେରିବାଲା” ପାରମ୍ପାରିକ କବିତା ସଂଗ୍ରହର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଏକ ଲମ୍ବିଆ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ ଉତ୍ସାହଜନକ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କରେ । ଭାଷାର ଏକ ସରଳ ଏବଂ ମାନବ ମାନସିକତାର ଜଟିଳତା ଉପରେ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ, ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କବିତା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସମସାମୟିକ ଓଡ଼ିଆ ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରି ଏକ ସମକାଳୀନ ସାହିତ୍ୟିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

“ଖରାବେଳ ଓ ଫେରିବାଲା”ରେ ମାଧ୍ୟବ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନାଙ୍କ କବିତାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା କେବଳ ମାନବୀୟ ଅନୁଭୂତିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ବାହାରେ ବିସ୍ତାର ହୋଇଛି; ଅସ୍ଥିତବାଦର ଏହା ଏକ ଗଭୀର ଖନନ । ଏହି ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ୧୦୦ଟି ସମସାମୟିକ ଓଡ଼ିଆ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତା ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ, ପ୍ରେମ ଏବଂ ମାନବ ମାନସିକତାର ଗଭୀର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ମିଳିତ ଭାବରେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମାନବ ଅନୁଭୂତିର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଏବଂ ବିବିଧ ଟେପେଷ୍ଟି ଗଠନ କରେ, ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଭାବନାର ଗଭୀରତାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଜୀବନର ଗଭୀର ରହସ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ମାଧ୍ୟବ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନାଙ୍କ କବିତା ମାନବୀୟ ଅନୁଭୂତିର ଜଟିଳ ଟେପେଷ୍ଟିରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଣ୍ଡ ଜୀବନର ଜଟିଳତା ଉପରେ ଏକ ନିଆରା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରଦାନ କରେ । ତାଙ୍କର “ଫେରିବାଲା”, “ପାଳଭୂତ”, “ଲକ୍ଷ୍ମନ”, “ସାବିତ୍ରୀ”, “ଜୀବନ”, “ଏକ ନଦୀର କାହାଣୀ”, “ତମେ ପୁଣି ପ୍ରେମ କର”, “ଅଦରକାରୀ ବର୍ଷା”, “ଖଣ୍ଡେ ବହିର କାହାଣୀ”, “ତମ ହସ”, ସାଂଘାତିକ ପ୍ରତିଫଳନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିତର ଗଭୀର ଜଟିଳତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରେ ।

“ଫେରିବାଲା”ରେ ସେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥର ମାନବ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଏକ ଦାର୍ଶନିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି । ପଦଗୁଡ଼ିକ ଜୀବନର ଚକ୍ରବ୍ୟୁହର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ସଫଳତା ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏକ ଅନନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନର ଢାଞ୍ଚାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । ଜେନାଙ୍କ କବିତା କାରିଗରୀ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ଯେହେତୁ ସେ ମାନବ ସ୍ଥିତିର ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ ।

ଯେଉଁଥିରେ ସେ ମଣିଷ ପାଇଁ ନିମ୍ନ ପଦ୍ୟଖଣ୍ଡ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି

“କାରଣ ମୁଁ ତମର ସେ

ଚିର ଉପେକ୍ଷିତ ଫେରିବାଲା

ଖାଲିହାତେ ଫେରିଯିବା ସଦା

ଯାର ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ଲେଖା ଥିଲା “

“ପାଳଭୂତ” ଏକ ନିସ୍ତ ମଣିଷର ଆର୍ତ୍ତନାଦ । ଏକ ଶୂନ୍ୟ ଗାନ ବିଳା ମୁଣ୍ଡରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପାଳଭୂତ ପରି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଖାଲି ସାହାଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଶୂନ୍ୟତାକୁ ହିଁ ସାରା ଜୀବନ ସାଥ୍ କରି ନିଅନ୍ତି ଏହା ହିଁ ଦୁର୍ନିଆର ନିୟମ । ଏହି ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ଚିତ୍ରଣ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଦୟା ଉପରେ ଆନ୍ତରିକତା ଦେଖାଏ ଯାହା ପ୍ରାୟତଃ ଅଜ୍ଞାତ ହୋଇଯାଏ, ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଏକ ଭିନ୍ନତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ନୀରବ ନାୟକ ମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ । ପଳାଭୂତ ଆତ୍ମକଥା ଠିକ୍ ଏମିତି

“ନିରଧୁନ ଏ ଖରାବେଳ ନଇଁଗଲା ପରେ ବି

ମୁଁ ଜଗିଛି ତମ ଧାନବିଲ ଓ ଅନେକ ଅସଜଡ଼ା କ୍ଷତ

ବିଶ୍ୱାସର ମାଟି ହାଣ୍ଡି ମୁଣ୍ଡେଇ ଠିଆ ହେଇଛି

ତମର ସେ ନିର୍ବାକ ପଳାଭୂତ”

“ଲକ୍ଷ୍ମନ”ରେ, ସେ ଆଧୁନିକତାର ଘମାଘୋଟ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମ-ବଳିଦାନ ଉପରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । କବିତାଟି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରେ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, କେବଳ

ସମାଜ ଅଗ୍ରଗତି କଲାବେଳେ ନିଜକୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ
ପାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଗଭୀର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି
କରେ, ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତିର କ୍ଷଣକ୍ଷଣ ପ୍ରକୃତି
ଏବଂ ସାମୁହିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ବଳିଦାନ
ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରେ ।

“କାରଣ କାଲି ତମ ପାଇଁ ମୁଁ
ଏକ ଚିକ୍ତ ଇତିହାସ
ତମ ଆଧୁନିକ ଜୀବନରେ ଏ ଲକ୍ଷନ
ଏକ ବେକାର ଜିନିଷ”

“ସାବିତ୍ରୀ” ମହିଳାମାନଙ୍କର ବିକାଶଶୀଳ
ଭୂମିକା ପାଇଁ ଏକ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟାଧି ଭାବରେ ଉଭା
ହୁଏ । ଜେନାଙ୍କ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସମସାମୟିକ ମହିଳାଙ୍କ
ଶକ୍ତି ଏବଂ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ପାଳନ କରିଥାଏ, ଯାହା
ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକରୁ
ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । କବିତାଟି ତାଙ୍କ
ସାମାଜିକ ସମସ୍ୟା ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାର
କ୍ଷମତାର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ,
ଯାହା ଏକ ପାରମ୍ପାରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ
କରିଥାଏ ।

“ଏଠି ନାଁ କାଠ ଅଛି ନା କାଠି
ନା ଅଛି ସାବିତ୍ରୀ ନା ସତ୍ୟବାନ
ବଂଚି ରହିଛି ଖାଲି ଯାହା
ଗଦା ଗଦା ମୋ ଅହଂକାର”

“ଜୀବନ” ଏକ ଦାର୍ଶନିକ ସମୀକରଣ
ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ଯାହା ଅସ୍ଥିତର ପୃଷ୍ଠାକୁ ଫର୍ଦ୍ଦ ଫର୍ଦ୍ଦ
କରି ଲେଉଟାଇ ଥାଏ । ସେ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ଜୀବନର
ଗଣିତ - ଯୋଗ, ବିଯୋଗ, ଗୁଣନ, ଏବଂ ବିଭାଜନ
ମାଧ୍ୟମରେ ଚତୁରତାର ସହ ନେଭିଗେଟ୍ କରେ -
ଶେଷରେ ଏକ ଶୂନ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚେ । କବିତାଟି ଏକ
ସୁସ୍ଥ ସ୍ଥିରତା ବହନ କରେ ଯେଉଁଠି ଜୀବନକୁ ଏକ
ଯାତ୍ରା ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି ଯାହା କେବଳ
ସଂଖ୍ୟାର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ
ଶୂନ୍ୟତା ପାଇଁ ।

“ଜୀବନ ମିଶାଣ ଫେଡ଼ାଣ ଗୁଣନ ହରଣର
ଏକ ଲମ୍ବା ସମୀକରଣ
କଷି କଷି ବେଦମ ହେବପରେ ମିଳେ ଏକ
ଛୋଟ ଉତ୍ତର ଶୂନ୍ୟ”

“ଏକ ନଦୀର କାହାଣୀ” ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାହାଣୀ
ଭାବରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ଯାହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସମ୍ବଳ ପାଇଁ
ଲଢ଼ୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ନିରନ୍ତର ସଂଘର୍ଷକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ
କରିଥାଏ । ତାଙ୍କ କବିତା ପ୍ରବୃତ୍ତି ରକ୍ତିମ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ
ସେ ଜଣେ ନିହାତି ନିରାହ ମଣିଷ ନିଜ ରକ୍ତକୁ ବଳିଦାନ
ଦେଇ ଏକ ଶୁଖିଲା ନଦୀକୁ ରକ୍ତଗର୍ଭା କରେ ।

“ଆଉ କିଛି ଲୋକ ଶୁଖିଲା ନଦୀକୁ ଦେଖି
ହତାଶ ହେଲେ ଆଉ ପାଣି ବଦଳରେ
ନଦୀକୁ ନିଜ ନିଜ ରକ୍ତରେ ଭରିଦେଲେ”

“ତମେ ପୁଣି ପ୍ରେମ କର” ପ୍ରେମ ଏବଂ ମାତୃତ୍ୱ
ଅନୁସରଣରେ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରା ଏବଂ ସୀମାବଦ୍ଧତାକୁ
ଖୋଜୁଥିବା ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ଥାଣୁତାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ ।
ଜେନାଙ୍କ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସାମାଜିକ ସୀମାବଦ୍ଧତାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି
ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାନବିକ ସମ୍ପର୍କର ଜଟିଳତାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିଥାଏ, ଏକ କାହାଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ଯାହା ଉଭୟ
ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ ପରିପ୍ରକାଶ ।

“ତମେ ପୁଣି ପ୍ରେମକର
ଗର୍ଭବତୀ ହୁଅ
ଆଉ ଦୁନିଆକୁ ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ”

ପ୍ରକୃତିର ଅନୁଦାନ ବଣ୍ଟନରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟତା
ଉପରେ “ଆଦରକାରି ବର୍ଷା” ଏକ ଦୁଃଖଦ ମନ୍ତବ୍ୟ
ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ
ନଥାଏ ସେଠାରେ ବର୍ଷା ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ
ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତ
କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ
ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ମରୁଡ଼ି । କବିତା ପାଠକମାନଙ୍କୁ

ପ୍ରକୃତିର ଅସମାନତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ଅସମାନତାର ମୂଳ ବାସ୍ତବତା ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥାଏ ।

“ଯେତେବେଳେ ଦରକାର ହୁଏ
ଯେଉଁଠି ଦରକାର ହୁଏ
ସେଠି କେବେ ହୁଏନାହିଁ ବର୍ଷା”

“ଏକ ବହିର କାହାଣୀ” ଏକ ପୁସ୍ତକ ଜୀବନ ଏବଂ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ଆଣିଥାଏ, ଉଭୟ ସ୍ୱୀକୃତିର କ୍ଷଣକ୍ଷଣୀୟ ପ୍ରକୃତିର ବିଷୟ । ସ୍ୱୀକୃତିର ଏଫେମେରାଲ୍ ଗୁଣର ଜେନାଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏହି ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ଗଭୀରତାର ଏକ ସ୍ତର ଯୋଡ଼ିଥାଏ, ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟିକ ଏବଂ ମାନବ ଉତ୍ତରାଧିକାରର କ୍ଷଣକ୍ଷଣୀୟ ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ ।

“ତମେ ମତେ ଫର୍ଦ୍ଦ ଫର୍ଦ୍ଦ ପଢ଼ି ଚାଲିଥାଅ
ଆଉ ମୁଁ ଫର୍ଦ୍ଦ ଫର୍ଦ୍ଦ ମାରିଚାଲିଥାଏ “

“ତମ ହସ” ମହାଭାରତରୁ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନର ସଙ୍ଗୀତଜୀବନର ଜଟିଳତା ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା

ଏବଂ ଘୃଣାର ଏକ ଗଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନ । କବିତା ମାନବ ଭାବନା ଏବଂ ସମ୍ପର୍କର ଜଟିଳତାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏକ କାନଭାସ୍ ହୋଇଯାଏ, ଏକ ଗଭୀର ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ ସ୍ତରରେ ପାଠକମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନଃ ପ୍ରତିରୂପିତ ।

ପରିଶେଷରେ, “ଖରାବେଳ ଓ ଫେରିବାଲା” ହେଉଛି ଏକ ଅପୂର୍ବ ସାହିତ୍ୟିକ ଯାତ୍ରା, କବିତାର ସଂଗ୍ରହ ଯାହା କେବଳ ଜେନାଙ୍କ କବିତା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ମାନବ ଅନୁଭୂତିର ଜଟିଳ ଚିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିବା ଏକ ଦର୍ପଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମ ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନାଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ସାହିତ୍ୟିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥାଏ, ଯାହା ସମସାମୟିକ ଓଡ଼ିଆ କବିତାରେ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଛାପ ଛାଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ସଂଗ୍ରହ ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ କେବଳ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ହେବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଗଭୀର ଭାବାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଆମେ ଭୋଗୁଥିବା ଦେହ, ଆତ୍ମା ଏବଂ ଭୌତିକବାଦର ଏକ ଗଭୀର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟକୁ ବୁଝିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ।।

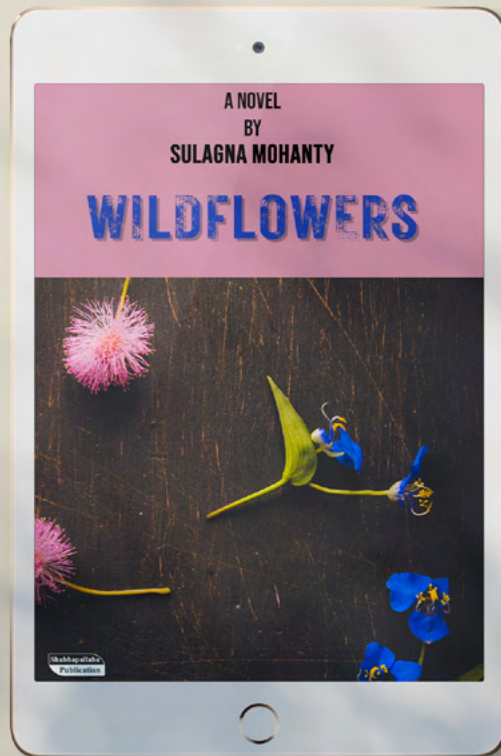
* * *

Sulagna Mohanty's Novella in English

Available on
Amazon Kindle

Scan to Buy

ପିଲାବେଳର ଅଭୁଲ ସ୍ମୃତି

ପିଲାବେଳର କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ
ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ପିଲାବେଳର ସ୍ମୃତି
ଅତି ନିଆରା ଓ ବେଶ ମନୋହର...

ଆପଣଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଦେଇ ଚାଲନ୍ତୁ
ମୋ ଲେଖାଟିକୁ ଟିକେ ପଢ଼ନ୍ତୁ
ଆପଣଙ୍କର ସେଇ ପୁରୁଣା ଅତୀତର
କିଛି ଅଭୁଲ ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ପକାନ୍ତୁ

ପିଲାବେଳେ ହସ୍ତାକ୍ଷର ସୁଧାରିବା ପାଇଁ
ଆମକୁ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟ ଲେଖି
ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ କୁହାଯାଉ ଥିଲା;
ସେ ଦୁଇ ବାକ୍ୟକୁ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ବ୍ୟବଧାନରେ
ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଲେଖିବାକୁ ଯାଉଛି ।
ଆପଣଙ୍କର ସେହି ଲେଖାଟିକୁ
ପୁଣିଥରେ ମନେ ମୁଁ ପକାଉଛି ।

- ୧) ରାମ ଗୋଟେ ଭଲ ପିଲା ।
୨) ତୁଳସୀ ଦୁଇ ପତ୍ରରୁ ବାସେ ।

ହସ୍ତାକ୍ଷର ଲେଖା ପାଇଁ ଖାଉ ଯେ କେତେ ମାଡ଼
ଅକ୍ଷର ସୁଧାରିବାର ଏଇ ଗୋଟିଏ ହିଁ ମାଧ୍ୟମ
ଏବେ ମୋର ଛୋଟ ଭାଇ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦିଆ ଯାଉଥିବା ପାଠକୁ କର ମନଧ୍ୟାନ ॥

ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଦାଶ ଜଣେ ଯୁବ
ଲେଖିକା ଭାବରେ ଅନେକ
କବିତା ରଚନା କରନ୍ତି ।
ଅନେକ ଦିନ ପରେ ସେ
ପୁଣିଥରେ କବିତା ଲେଖିବା
ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର
ଏହି ପ୍ରଥମ କବିତା
ଶୁଭପଲ୍ଲବରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

୪ର୍ଥ ସଂସ୍କରଣ ପାଇଁ ଲେଖା ଆବଶ୍ୟକ

- * ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ଲେଖାକୁ
ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯିବ ।
- * ଲେଖା ଟାଇପ୍
ହୋଇଥିବା ଦରକାର ।
- * ଇ-ମେଲ୍ ଜରିଆରେ
ହିଁ ଗ୍ରହଣ ହେବ ।
- * ଫଟୋ ନଥିଲେ ଲେଖା
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ନାହିଁ ।
- * ଶେଷ ତାରିଖ ଭିତରେ
ପଠେଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

JOIN US

sishuraija.shubhapallaba.com

shubhapallabasishuraija@gmail.com

Last date of Submission: 31 January 2024

More info

+91 7008899643

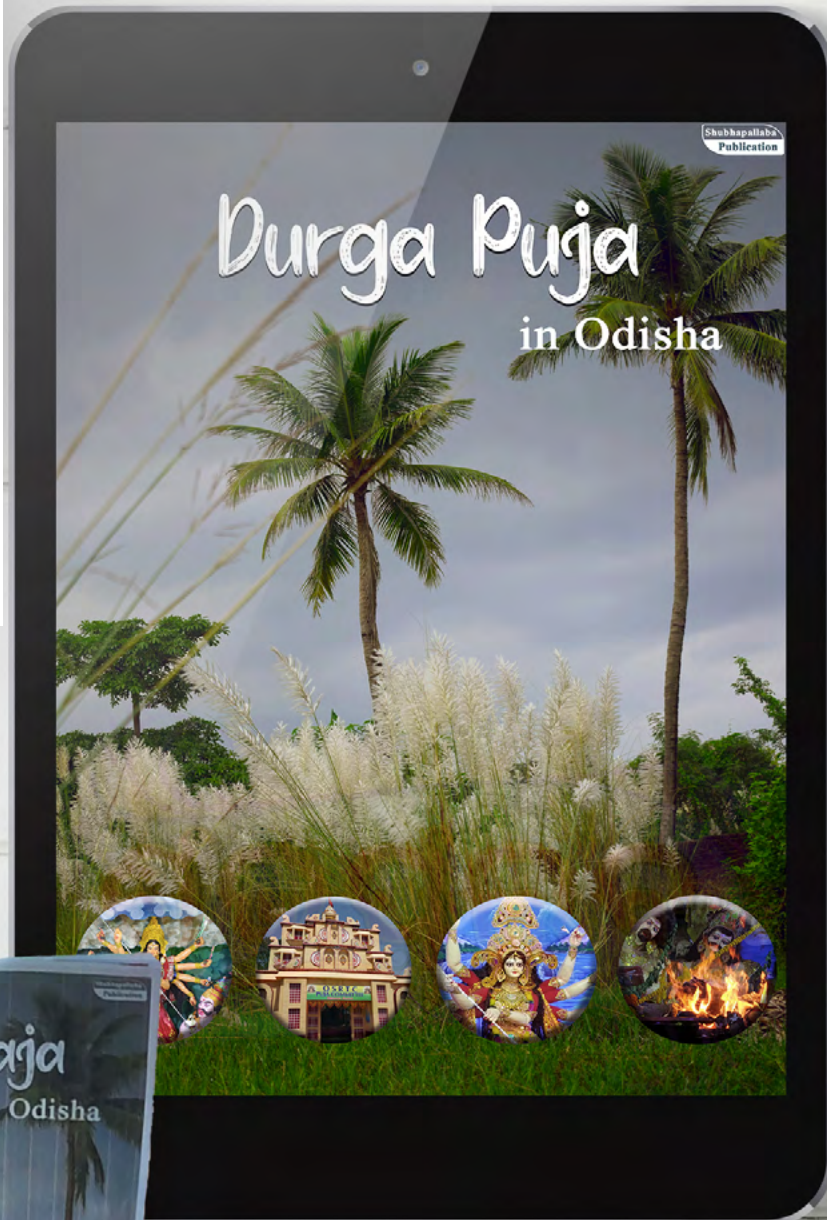
ପୃଷ୍ଠା: ୨୧ | ୪୪ଶ ସଂସ୍କରଣ

Available on
Amazon Kindle

Scan to Buy

ବିଶେଷ ସୂଚନା:

ଶୁଭପଲ୍ଲବ ଇ-ପତ୍ରିକାର ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ ସବୁବେଳେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛି, ଫଳରେ ଅନେକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦୃତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ କିଛି ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ୁଛି । ଫଳରେ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ପାଇଁ ଶୁଭପଲ୍ଲବ ଷ୍ଟୋର ଭାବରେ ଏକ ଅନୁଲାଇନ୍ ଷ୍ଟୋର ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ, ଯେଉଁଥିରେ ଓଡ଼ିଶାର ହସ୍ତତନ୍ତ ମାଝ, ଟି-ସାର୍ଟ ଭଳି କିଛି ଜିନିଷ ଏବେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ।

ଆପଣମାନଙ୍କର ସହଯୋଗରେ ଯେପରି ଶୁଭପଲ୍ଲବ ପତ୍ରିକା ଓ ପୋର୍ଟାଲ ଜନାଦୃତ ହୋଇଛି, ସେହିଭଳି ଏହି ନୂଆ ପଦକ୍ଷେପରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ସହଯୋଗ ଲୋଡ଼ୁଛି ।

- ସଂଚାଳକ ପରିଷଦ

କପିରାଇଟ୍ ଓ ଗୁମରନୀତି:

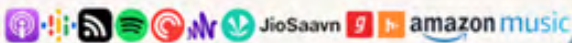
ଏହି ପତ୍ରିକାଟି ଇ-ପତ୍ରିକା ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଇ-ମେଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନିତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଲେଖକମାନେ ନିଜେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ସମସ୍ତ ଲେଖାର ସ୍ଵତ୍ଵାଧିକାର କେବଳ ଲେଖକମାନଙ୍କର । ପ୍ରକାଶିତ କୌଣସି ଲେଖାର ପୁନଃ-ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଲେଖକମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

Available on

ଆମ ଖାଦ୍ୟ, ଆମ ରୋଷେଇ

Listen to
The Foodieodia
Podcast

ଟିକେ ଖାଇବା, ଟିକେ ଗପିବା

with Sangram

foodieodia.gapu.in

**A Shubhapallaba
Publication**

shubhapallaba@gmail.com
<https://shubhapallaba.in>
follow us @Shubhapallaba